

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413207790
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6413207790.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Q. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., X. Z. XXX/XX, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpený spoločnosťou WERNER & Co. s. r. o., IČO: 36 869 643, Žltá 2/F, 851 07 Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát: JUDr. Andrej Werner, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/40/2013-148, zo dňa 26. 09. 2016, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu v II. výroku potvrdzuje.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie vo veci zastavil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 144, 145 ods. 1, 146 ods. 1 CSP, nakoľko došlo k späťvzatiu žaloby po začatí pojednávania, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1, 256 ods. 1 CSP tým, že v danom prípade žalobca zobral žalobu späť z dôvodu premlčania žalovaného nároku potom, ako žalovaný vzniesol námietku premlčania, teda zastavenie konania zapríčinil práve žalobca. Z uvedeného dôvodu súd v súlade s ustanovením § 256 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi, a to výške 100 %.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalobca, a to voči druhému výroku, ktorým okresný súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie okresného súdu o trovách konania žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Namietal, že je presvedčený, že v predmetnej veci boli dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania. Poukázal na to, že žalovaný v rámci záväzkového vzťahu so žalobcom uplatňoval plnenia zo zmluvy, na ktoré nárok nemá, keďže žalobca bol vyzývaný aj na úhradu úrokov a poplatkov, a to napriek tomu, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zaviazal žalobcu na náhradu trov konania za takýchto okolností s prihliadnutím k tomu, že sa chcel brániť voči zmluve, ktorou sú porušované zákony na ochranu spotrebiteľa, je možné považovať za krajne nespravodlivé. Poukázal na rozhodnutie 14Co/510/2013 Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 26. 10. 2016.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozhodnutie okresného súdu potvrdiť ako vecne správne. Poukázal na to, že žalobca opiera svoju argumentáciu o dôvode na nepriznanie náhrady trov konania žalovanému iba o dôvody, ktoré prvýkrát uviedol až v podanom odvolaní, a ktoré sa

dotýkajú výlučne hmotnoprávneho posúdenia sporu žalobcu voči žalovanému. Takáto argumentácia je nenáležitá, oneskorená a navyše súdne rozhodnutie, na ktoré poukazuje žalobca, je vo veci neaplikovateľné. Je zrejme, že žalobca s najväčšou pravdepodobnosťou na základe podnetu bývalého vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu spotrebiteľa - pristúpil k podaniu žaloby, ktorej nebolo možné (ohliadnuc od spornosti o spotrebiteľskom charaktere zmluvy a výšky žalovaného nároku) vyhovieť už len na základe námietky premlčania v zmysle zásady hospodárnosti konania. Nie žalovaný, ale žalobca a najmä bývalý vedľajší účastník, nesú procesnú zodpovednosť za to, že iniciovali neúspešné súdne konanie, aj keď tak nemuseli urobiť. Sám žalobca tým, že vzal žalobu späť, privodil, že k posúdeniu hmotnoprávnej stránky veci nedošlo. Záver žalobcu o spotrebiteľskom charaktere predmetnej veci a porušenie jeho práv nie je preukázaný a sám spôsobil, že preukázaný ani nemohol byť. V predmetnej právnej veci k meritórnemu prejednaniu veci nedošlo (tak ako k tomu došlo v konaní Krajský súd Banská Bystrica 14Co/510/2013) a už len z tohto dôvodu je súdne rozhodnutie, na ktoré odkazuje žalobca, od základu neaplikovateľné (naviac v predmetnej právnej veci nešlo o určenie neplatnosti zmluvy, ale o vydanie bezdôvodného obohatenia). Žalovaný tiež poukázal na tú skutočnosť, že nevidí dôvod, prečo by mal ako úspešná strana sporu byť ukrátený o náklady, ktoré reálne vynaložil na ochranu svojich práv v konaní, ktorého sa musel zúčastniť.

5. Žalobca v replike uviedol, že žiada o odpustenie náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia, lebo ide pre neho o sumu likvidačnú. Pracuje ako strážnik na S. O. s čistým príjmom 350 - 382,- Eur. Z platu má zrážky na úver E. vo výške 79,67 Eur a W. W.ver vo výške 171,53 Eur. Do práce chodí autobusom za 0,59 Eur a bicyklom za 0,29 Eur, a to aj v zime ako jediný v meste. Okrem neistoty ohľadom práce - zmluva len do 31. 12. 2017 a úverov, v roku 2018 ho čaká aj platenie 400,- Eur V. za prehratý spor 19C/86/2013 od 20. 12. 2017. Sumu 184,- Eur platí za bývanie + 15,- Eur elektriika. Najzávažnejší dôvod, ktorý radikálne zmenil jeho situáciu je smrť jeho matky 02. 11. 2017. Okrem toho sa stará o 82 ročného chorého otca. Má aj výdavky na stravu, nepije, nefajčí, žije skromne, ale aspoň trochu dôstojný život si v 59 rokoch zaslúži. Preto žiada o odpustenie trov.

6. Žalobca zaslal vyjadrenie okresnému súdu datované dňom 4. apríla 2018, došlým okresnému súdu 09. 04. 2018, v ktorom opätovne poukázal na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP v predmetnej veci ohľadom trov konania s poukazom na tú skutočnosť, že pokiaľ voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci boli použité nekalé zmluvné podmienky, predstavuje to dôvod hodný osobitného zreteľa. Poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 563/2011-18 a NS SR sp. zn. 2MCdo/17/09.

7. V duplike žalovaný uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne žiada potvrdiť. Poukázal na to, že žalobca opiera svoju argumentáciu o dôvode na nepriznanie náhrady trov konania žalovanému iba o dôvody, ktoré prvýkrát uviedol až v podanom odvolaní, a ktoré sa dotýkajú výlučne hmotnoprávneho posúdenia sporu žalobcu voči žalovanému. Takáto argumentácia je nenáležitá, oneskorená a navyše súdne rozhodnutie, na ktoré poukazuje žalobca, je vo veci neaplikovateľné, ako to už vyplynulo z vyjadrenia žalovaného k odvolaniu. Tvrdenia žalobcu svedčia o jeho finančnej nedisciplinovanosti (viacero nesplácaných úveroch), ktorú si privodil žalobca sám.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v II. výroku je vecne správne.

11. Predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 542,- Eur. Okresný súd vo veci dňa 04. 12. 2013 vydal platobný rozkaz 7C/40/2013-29, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu. Voči uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Na pojednávaní konanom dňa 26. 09. 2016 žalobca zbral žalobu späť vzhľadom na

okolnosť, že nárok je zrejme premlčaný a konanie vo veci žiadal zastaviť s tým, že sa chcel dohodnúť so žalovaným na náhrade trov konania, aby bola vyčíslená čo najnižšia suma s tým, že žalovaný je osoba práva neznalá. Z uvedeného vyplýva, že žalobca zobral žalobu späť z dôvodu premlčania žalovaného nároku potom, ako žalovaný vzniesol námietku premlčania, teda zavinil zastavenie konania a okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP a priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi vo výške 100 %.

12. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie v zmysle § 256 CSP znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

13. Námietka žalobcu uvedená v odvolaní ohľadom toho, že okresný súd mal použiť ustanovenie § 257 CSP pri trovách konania, nakoľko v predmetnej veci boli dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania, nie je dôvodná.

14. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Z dikcie právnej úpravy § 257 CSP vyplýva, že ide o výnimočné ustanovenie, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

15. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalovaný dôvody hodné osobitného zreteľa prvýkrát uvádza až v podanom odvolaní a tieto sa výlučne dotýkajú hmotnoprávneho posúdenia sporu žalobcu voči žalovanému. Skutočnosť, že malo dôjsť k porušeniu spotrebiteľských práv žalobcu žalovaným, sa týka hmotnoprávneho posúdenia veci a je k nemu potrebné vykonať dokazovanie, tak ako na to vo svojom vyjadrení poukazuje žalovaný a odvolací súd sa s jeho argumentáciou v tomto smere v plnom rozsahu stotožňuje. Žalobca tým, že žalobu zobral späť po vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného privodil, že k posúdeniu hmotnoprávnej stránky veci nedošlo. Súdné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co/510/2013, je preto v predmetnej právnej veci neaplikovateľné.

16. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že v prejednávanom prípade nie sú dané také výnimočné okolnosti, pre ktoré by nemal byť priznaný nárok na náhradu trov žalovanému.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

18. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).